

ПТИЦЕ НА ПРОЗОРУ

У соби је топло,
Пећ ваљано греје;
На прозору стоји
Братац поред сеје.

Гледе како зима
Напољу се љути;
Хтела би све живо
Снегом обасути.

Ка прозору дошле
Две кукавне птице,
Да можда је и ту
Братац до сестрице.

Ка прозору дошле
Па у децу гледе,
Не певају, већем
Као да беседе:

„Није сваком ласно
У те зимње дане;
Који нема крова,
Тај нема ни хране.

Ви не знате децо,
Руменога лица,
Много је патника,
И људи и птица.

Помозите, ако је
Срце вам у грудма,
Ви нама птицама,
А људи ће људма.”

*Јован Јовановић Змај
- чика Јова*